חיים בשוליים

כבר לא רק בשטחים ובכבישים — האלימות בישראל כבר מופנית גם כלפי עיוורים

אורלי וילנאי לעקוב

01 בספטמבר 2026

כשכוכבי רפאל, בן 63, מספר מה עבר עליו באותו בוקר, ב–15.8, הוא נסער עד מאוד. ניכר שהעלבון המהול בפחד כבשו כל חלקה טובה בנפשו, והוא מתקשה להתאושש.

כל כך ברור מדוע. כוכבי עבר לינץ' במקום שבעיניו לא היה בטוח ממנו — סמוך לבית, בגינה שבה הוא מטייל מדי יום עם כלבת הנחייה שלו.

באותו יום, כמו בכל יום, הוא יצא בשעה 6:30 לגינה ברחוב אילת פינת רחוב ההסתדרות בחולון. בגלל עיוורונו הוא אינו יכול לראות היכן כלבתו עושה את צרכיה, ולכן החוק מעניק ללקויי ראייה פטור מאיסוף צואת כלביהם. באותו בוקר הוא הרגיש פתאום שמישהו מתקרב אליו, ממש נצמד באופן מאיים. הוא לא הספיק לזוז, כשהאיש התפרץ.

"הוא אמר לי לאסוף את הצואה של הכלב. אמרתי שאני עיוור, והוא אמר שאני משקר. הוא התחיל להשתולל והרביץ לי ואז זרק עלי את הצואה של הכלבה ומרח אותה עלי. לא ידעתי מה לעשות. אני לא רואה ולא יכול להתגונן. אני אפילו לא יודע כמה זמן זה נמשך. צעקתי והשתוללתי. שמעתי אנשים מסביב, אבל איש לא עזר לי. מרוב בהלה אפילו שיחררתי את הכלבה שלי. אנשים אמרו לי אחר כך שהיא לא ברחה, הסתכלה עלי מאחור וחיכתה. בסוף מרוב שצרחתי ממש הוא

ברח. שלוש פעמים צילצלתי למשטרה. הם באו וראו אותי מבוהל ומכוסה בצואה של הכלבים בגינה".

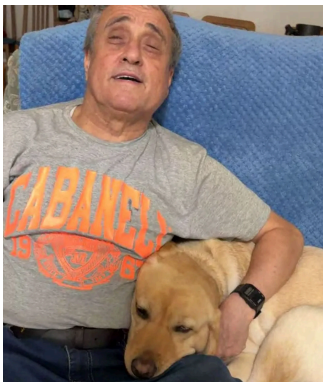

הסיטואציה האיומה הזאת תועדה ככל הנראה במצלמות האבטחה המוצבות במקום. כוכבי חושב שהמשטרה לקחה את החומר, אבל הוא לא יודע. מאז הגיש את התלונה במשטרת חולון עברו יותר משבועיים, ומעדויות השכנים, שיודעים מי האדם שפגע בו — הוא יודע שהתוקף לא נעצר. המשטרה עצמה טרם עידכנה אותו בפרטי החקירה. "מה שעצוב הוא שזאת לא הפעם הראשונה שזה קורה. אחרי שפירסמתי את הדברים בקבוצה של עיוורים סיפרו לי עוד אנשים שהם הותקפו בגלל כלבי הנחייה שלהם. בחורה מאריאל סיפרה שבעטו בה בגלל הכלב, וגם מרחובות שמעתי סיפור דומה. האלימות כבר מופנית גם כלפי עיוורים".

העיוורון של כוכבי נגרם כתוצאה של מחלה גנטית. הוא התעוור בגיל 27, ובמשך עשור לא ראה, עד שטיפול מיוחד השיב לו את מאור עיניו, אבל הוא אבד לו שוב לפני 16 שנים. הוא גם סובל ממחלת כליות ומסוכרת. בכל זאת אינו מוותר, הוא עובד ופעיל. אלא שעכשיו הוא פוחד לצאת מהבית: "מכל רשרוש אני קופץ. מת מפחד. שיניתי את המסלול הקבוע שלי ואני כבר לא יוצא בשש בבוקר. עברתי סיוט. אני לא יכול לשאת עוד נזקים".

האלימות בחברה הישראלית נעשתה בלתי נסבלת. זה לא חדש. אבל כשגורמי אכיפת החוק לא ממהרים לאכוף אותו ולהיאבק בה — היא

נהפכת לנורמה ואז למסוכנת עוד יותר. כך זה בשטחים, בכבישים וכלפי חסרי ישע כמו עיוורים ונכים.

פנינו למרחב ירקון של המשטרה, ומשם קיבלנו את התשובה הלאקונית הזאת: בעקבות תלונה שהוגשה נפתחה חקירה אשר עודנה מתנהלת. במסגרת החקירה בוצעו מגוון פעולות, לרבות גביית עדויות ואיסוף ראיות דיגטליות. מטבע הדברים, לאור החקירה המתנהלת, לא ניתן להרחיב בפרטים מעבר לכך".

דרושה אשה

השבוע במרכז פינתנו "ישראל, נשים ומוקדי קבלת החלטות" — סרי לנקה.

מלחמת האזרחים בסרי לנקה פרצה ב–1976, על רקע סכסוך לאומי ואתני בין הרוב הסינהלי למיעוט הטמילי. במשך ארבעה עשורים של מלחמה עקובה מדם ועשרות אלפי הרוגים כשלו כל הניסיונות לנהל משא ומתן. מיותר לציין, שבניסיונות הללו לא השתתפו נשים. בעקבות מאבק מתמשך של ארגוני נשים הוקמה "ועדת המשנה לסוגיות מגדריות" (SGI), שמטרתה היתה לשלב בתהליך המו"מ את נקודת המבט של הנשים ואת ההשלכות המגדריות של הסכסוך.

הוועדה נהפכה לגוף מייעץ פורץ דרך ופעלה לצד ועם נשים משני צדי הסכסוך. את הצלחתה אפשר לזקוף במידה רבה לקומודיני סמואל, פעילת שלום וחוקרת זכויות נשים. סמואל פעלה כדי שיושם דגש על סיוע הומניטרי לנשים שנעקרו מבתיהן ולאלמנות, על הגנה מפני אלימות מגדרית ועל קידום השתתפות שוויונית של נשים במוסדות השלטון ובתכנון העתיד שלאחר הסכסוך. עבודתה יצרה תקדים חשוב, והוא ממשיך להשפיע על תפישתן של נשים כמעצבות פתרון ולא רק כקורבנות.

בבחירות הקרובות בישראל אין שום מפלגה שבראשה עומדת אשה — כבר אמרנו?

הנתונים באדיבות "מרכז נשים, שלום וביטחון" בארגון "איתך מעכי — משפטניות למען צדק חברתי".

orlyv10@gmail.com

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

אלימות **נכים**

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ